

स्थालीप

स्थालीवि

स्थावरः

तत्र
रतिर्मनोऽकूलैर्धै मनसः प्रवणायितम् ।
वागादिवैकाचेतोविकासो हास इत्यते ॥
इष्टनाशादिभिश्चेतो वेक्तव्यं शोकशब्दभाक् ।
प्रतिश्रुतेषु तैस्त्वास्वावबोधः क्रोध इत्यते ॥
कार्यारम्भेषु संरम्भः स्वेयानुत्साह उच्यते ।
रौद्रशक्ता तु जनितं चित्तवैक्तव्यदं भयम् ॥
दोषेक्षणादिभिर्गर्हा जुगुप्सा विषयोद्भवा ।
विविधेषु पदार्थेषु लोकसौमातिवर्त्तिषु ॥
विस्फारयेत्तसो यस्तु स विस्मय उदाहृतः ।
शमो निरीहावस्थायामात्मविश्रामजं सुखम् ॥
यथा मालतीमाधवे रतिः । नटकमेलके हासः ।
रामायणे शोकः । महाभारते शमः । एवमन्ये
ऽपि । एते हि एतेष्वन्तरा उत्पद्यमानेस्तेस्ते-
र्विरुद्धैरविरुद्धैश्च भावेरनुच्छिन्नाः प्रत्युत परि-
पुष्टा एव स्वहृदयानुभवसिद्धाः ॥ * ॥ स्थिति-
विशिष्टे, त्रि (तथा, महाभारते । ६।१२६।
“संवत्सरस्याधिनी च ग्रही प्रज्वलितावुभौ”)
स्थायुकः, पुं, (स्थातुं शीलमस्य । स्था + “लस-
पतपदेति ।” ३।२।१५४ । इति उक्कञ् ।) एक-
ग्रामाधिकृतः एकस्मिन् ग्रामे नियोजितः । इत्य-
मरः । २ । ८ । ७ ॥ (स्थितिशीले, त्रि । यथा,
भट्टिः । २ । २२ ।

“आयोधने स्थायुकमस्त्रजात-
ममोघमभ्यर्णमहाहवाय ।
ददौ वधाय क्षणटाचराणां
तस्मै मुनिः श्रेयसि जागरूकः ॥”)
स्थालं, क्ली, (तिष्ठत्यस्मिन् भूमादिकमिति स्था +
“स्थाचतिभृजेरिति ।” उणा० १ । ११५ । इति
भालच् ।) हेमादिकृतभोजनपात्रम् । घाल
इति भाषा । इत्यमरः । ३।५ । ३२ ॥ स्थलति
तिष्ठति भूमादिकमत्र स्थालं स्थल ज स्थाने
चञ् । इति भरतः ॥ (अस्थिविशेषः । यथा,
याज्ञवल्करः । ३ । ८५ ।
“स्थालेः सह चतुःषष्टिर्हण्डा वै विंशतिर्नखाः ॥”
“स्थालानि दन्तमूलप्रदेशस्यान्यस्थीनि ।” इति
तत्र मिताचरा ॥

स्थाली, स्त्री, (तिष्ठत्यस्मिन् भूमादीनोति । स्था +
भालच् । गौरादित्वात् ङीष् । इत्युणादिवृत्तौ
उज्ज्वलः । १ । ११५ ।) पाकपात्रविशेषः ।
हाडौ इति स्थाली इति च भाषा । तत्पर्यायः ।
पिठरः २ उखा ३ कुण्डम् ४ । इत्यमरः । २ ।
८ । ३१ ॥ पिठरी ५ स्थालम् ६ उषा ७ कुण्डो
८ । इति तट्टीका ॥ कुण्डा ८ कुण्डिका १० ।
इति शब्दरत्नावली ॥ पाकः ११ पातिली १२ ।
इति जटाधरः ॥ (यथा, हरिवंशे । २६। ४० ।
“पूरयित्वाग्निना स्थालीं गन्धर्व्याथ तमनुवन् ।
अनेनेद्वा च लोकात्रः प्राप्स्यति त्वं नराधिप ॥”)
पाटलाह्वः । इत्यमरटोका । २ । ४ । ५४ ॥
मेदिनी च ॥

स्थालीपकः त्रि, (स्थाणां पक्कम् ।) स्थाणां
पक्कादि ॥

स्थालीपाकः, त्रि, (स्थाणां पाको यस्य ।) भाजन-
पक्कादिः । यथा, चातुर्मास्यव्रते मास्ये ।
“लभते सन्ततिं दीर्घां स्थालीपाकमभयन् ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
(स्थाणां पच्यते इति । पच् + चञ् । स्थाली-
कृतपाकविशेषे, चरुविशेषे च पुं । यथा,
महाभारते । ३ । २३२ । ३२ ।
“ये च धर्माः कुटुम्बेषु श्रूया मे कथिताः पुरा ।
भिक्षावलिश्यादमिति स्थालीपाकाश्च पर्वसु ॥
मान्यानां मानसत्कारा ये चान्ये विदिता मम
तान् सर्वाननुवर्त्तामि दिशारात्रमतन्द्रिता ॥”)
मांसाष्टकायाश्च स्थालीपाकश्च मांसप्रति-
निधित्वं यथा, “पञ्चभावे स्थालीपाकेन यथा
गोभिलः । अपि वा स्थालीपाकं कुर्वीत
इति ।” तद्विधानन्तु ।

“स्थालीपाकं पश्यस्थाने कुर्याद्यद्यनुकल्पिकम्
अपयेत्तं सवसायास्तुरण्या गोः पयस्यन् ॥”
इति ऋन्दीगपरिशिष्टोक्तं ग्राह्यम् । अन्विति
ओदनचरोः पद्यात् । इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
(वैद्यकोक्तस्थालीपाकविधिर्यथा,—
अथ स्थालीपाकविधिः ।

“इत्यमादित्यपाकान्ते स्थाणां पाकमुपाचरेत् ।
स्थालीपाके फलप्राप्तमयसस्त्रिगुणोक्तम् ॥
तस्य षोडशिकं तोयमष्टभागवशेषितम् ।
मृदुमध्यकठोराणामन्ये पामयसा समम् ॥
क्षथनीयं समादाय चतुरष्टौ च षोडश ।
गुणानां स्थाप्यते तोयं शेषेदेयसा समम् ॥
खरसस्यापि लौहेन स्थालीपाके समानता ।
स्थाणां काथादिकं दत्त्वा यथाविधिविनिर्मितम्
पाकेन चोयते यस्मात् स्थालीपाक इति स्मृतः
इति कर्णपलाशस्य मूलञ्च शतमूलिका ॥
शृङ्गराजाख्यराजानामिषां निजरसैः सह ।
मिलित्वा वा विधातव्यं स्थालीपाके फलादनु ।
यथा दोषोपधेनापि स्थालीपाको विधीयते ॥”
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे जारणमारणाधि-
कारे ॥)

स्थालीपुलाकः, पुं, (स्थालीस्यः पुलाको भक्त-
गुलिका यच्च ।) न्यायविशेषः । यथा,—
“स्थालीस्यास्तण्डुला एते सर्वे विक्रितीभागिनः
समकालाग्निसंयोगभागित्वात् प्रतिपन्नवत् ॥”
इति स्थालीपुलाकन्यायेन वैदिकलिङ्गत्वाव-
च्छेदेनापूर्वं शक्तिकल्पनात् । प्रतिपन्नं इस्त-
मर्दनादिना स्फुटितत्वेन ज्ञातम् । इति मल-
मासतत्त्वम् ॥

स्थालीबिलं, क्ली, (स्थास्या बिलम् ।) पाकपात्र-
स्याभ्यन्तरम् । स्थास्याः श्रान्तभागः । इति
सिद्धान्तकौमुदी ॥
स्थालीबिलोयः, त्रि, (स्थालबिलमर्हतीति ।
स्थालीबिल्यः, त्रि, “स्थालीबिलात् ।” ५।१।७० ।
इति छः यञ् ।) पाकयोग्यतण्डुलादिः । यथा,
स्थालीबिलीयास्तण्डुलाः । स्थालीबिल्याः पाक-
योग्या इत्यर्थः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

स्थालीह्वः, पुं, (स्थालीवत् ह्वः ।) तरुप्रभेदः ।
वेलियापौपर इति हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः ।
मन्द्रीह्वः २ अश्वत्थप्रभेदः ३ प्ररोही ४ गज-
पादपः ५ चयतरुः ६ क्षीरी ७ वनस्पतिः ८ ।
अस्य गुणाः । लघुत्वम् । स्वादुत्वम् । तिक्त-
त्वम् । तुवरत्वम् । उष्णत्वम् । कटुपाकरसत्वम् ।
ग्राहित्वम् । विषपित्तकफासनाशित्वञ्च । इति
भावप्रकाशः ॥

स्थावरं, क्ली, (तिष्ठति धनुषीति स्था + वरच् ।)
धनुर्गुणः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्थावरः, पुं, (तिष्ठतीति । स्था + वरच् । पर्वतः ।
इति शब्दरत्नावली चिकाण्डशेषः ॥

स्थावरः, त्रि, (तिष्ठतीति । स्था + “स्थेयभास-
पिसकसो वरच् ।” ३ । २ । १७५ । इति
वरच् ।) जङ्गमेतरः । अचलवस्तु । इत्यमरः ।
३ । १ । ७३ ॥ जङ्गमा गोमक्षिष्यादयः ततो-
ऽन्यो ह्वत्तादिः स्थावरः । इति भरतः ॥ * ॥

स च ब्रह्मणः सप्तमः सर्गः षड्विधश्च । यथा,—
“सप्तमो मुख्यसर्गस्तु षड्विधस्तस्याश्च यः ।
वनस्पत्योपधिलता त्वक्सारो वीरुधो द्रुमाः ॥”
तेषां लक्षणं यथा,—

“उत्स्रोतसस्तमः प्राया अन्तःस्पर्शा विशेषिणः ॥”
इति श्रीभागवतम् ॥

“ये पुण्यं विना फलन्ति ते वनस्पतयः । ओषधयः
फलपाकान्ताः । लता आरोहणापेक्षाः ।
त्वक्सारो वेण्वादयः । लता एव काठिन्येन
आरोहणानपेक्षा वीरुधः । ये पुण्यैः फलन्ति ते
द्रुमाः । ऊर्ध्वं स्रोत आहारसञ्चारो येषां ते ।
तमः प्रायाः प्रत्यक्तचैतन्याः । अन्तःस्पर्शाः स्पर्श-
मेव जानन्ति नान्यत् तदापि अन्तरेव न बहिः ।
विशेषिणः अन्ववस्थितपरिणामाद्यनेकभेदवन्तः ॥”
इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥ * ॥ स्थावरधनं
सन्निध्यं तरेभ्यो न विक्रेतव्यम् । यथा,—
“स्थावरं धनमन्यस्मै स्थिते सान्निध्यवर्त्तिनि ।
योग्ये क्रतेरि विक्रेतुं न शक्तः स्थावराधिपः ॥
सान्निध्यवर्त्तिनां ज्ञातिः सर्वर्णे वा विशिष्यते ।
तथोरभावे सुहृदो विक्रेतुं विच्छेदा गरीयसी ।
निर्णीतमूल्ये पण्येन स्थावरस्य क्रयोद्यमे ।

तन्मूल्यं समीपस्यो राति क्रता न चापरः ॥
मूल्यं दातुमशक्त्येत् सम्यतो विक्रयेऽपि वा ।
सन्निधिस्यदायस्मै गृही शक्तोति विक्रये ॥
क्रीतश्चेत् स्थावरं देवि । परोक्षे प्रतिवाचिनः ।
श्रवणादेव तन्मूल्यं दत्त्वासी प्राप्नुमर्हति ॥
क्रता तत्र गृह्णारामान् विनिर्माति भुनक्ति वा
मूल्यं दत्त्वापि नाश्रीति स्थावरं सन्निधस्थितः ॥

इति महानिर्व्याणतन्त्रे षादशोऽध्यायः ॥
स्थावरे विशेषो यथा, याज्ञवल्करः ।
“माणमुक्ताप्रवालानां सर्वस्यैव पिता प्रभुः ।
स्थावरस्य तु सर्वस्य न पिता न पितामहः ॥”
अपि च ।

“स्थावरं विपदश्चेद् यद्यपि स्वयमर्जितम् ।
असम्भूय क्षुण्णं सञ्जने न दानं न च विक्रयः ॥”